

Culigària, partida del terme de Reguard (Pallars Jussà), dalt la carena (xxi, 147), potser *kugilària* < *kubilària* variant de l'anterior.

Curseoles, clotades i font te. Cardet (V. de Bot) (XIII, 172), potser dissim. de *Cuül-seioles*, format amb *seiol* = *saió* 'franja de sembrat' (DECat VII, 598a55 ss.).

Culzer, pron. *kulzér*, jaça muntanya amunt d'Er (A. Cerd.) (xxiii, 23) < *Cuül-Ezer*, forma ant. del nom d'Er (V. l'art.).

Culpatxes, pda. del te. d'Albaida, de **Cobilatxes*, amb metàtesi de *b-l*, de **CUBILACĒAS* (augmentatiu de *CUBILE*) > mossàrab *-ačes* i *-p-* en lloc de *-b* per ultracorrecció de l'arabisme. Cf.: *La Cullassa*, gran jaça dalt del te. de Llo (A. Cerd.) < *cuülassa*.

Crabés, V. *Cabrés*

CRAMBES

Gran vall afluent dreta de la Garona que separa Arres de Bossost (Vall d'Aran), i els vessants de muntanya que hi cauen damunt (PVARGc, 418b40-53); variant gascona del mot *cambra*, de la qual es donen altres supervivències en PVARGc, 418b51-52.

CRAMPIXAGO

Nom d'una partida immediata al poble de Les Pauïls (Alta Ribagorça). Recollit per JCoromines LI. XIX, 108-109. Es troba per damunt del nucli urbà, cap al NO., i en un terreny relativament pla, almenys si el comparem amb altres partides molt més montuoses. Hi ha encara una ermita d'aspecte força antic, dedicada a Sant Roc.

PRON. POP.: *krampišágo*, oït per Terrado el 1992.

Em sembla que ho hem de relacionar amb un altre NL de forma prou semblant:

CABRISAGO, que trobem a l'alt Urgell, en antics documents. Devia ser prop de la vila de Montferrer, cap al límit de la vall de Cerc. D'aquest hi ha testimonis antics:

a. 961: «de una latus in flumine Secor et de alia in Petrafita et de III^a in *Cabrisago* et de IIII^a in monte Calvo» (Baraut, *Urgellia* II, p. 101); a. 977: «Et ipsum alaudem qui est in ipso plano de Necholone vel in Sardina vel in ejus agencias afrontat de parte orientis in *Cabrisagus* et de meridie in Petra Aquilaria et de ociduo in ipso torrente qui discurrit de illa Cerqueda, de circi vero parte afrontat in flumen Cegore» (Baraut, *Urgellia* II, p. 120, doc. 171); a. 990: «et ipsas terras que sunt in Ursian vel in *Caprisacus* cum suas afrontaciones» (Baraut, *Urgellia* III, p. 54, doc. 222, lín. 5); a. 1038: «Et ipsas casas qui sunt in *Ca-brisags*» (Baraut, *Urgellia* V, p. 48, doc. 506 in fine); a. 1097: «et vineas quod habeo in plano de *Cabrisags*» (Baraut, *Urgellia* VIII, p. 79, doc. 1150, lín. 12); a. 1060-1108: «in apendicio S[ancti...] que nuncupatur Kintmeso [??]. Et habet affrontaciones prescripta alo-

dia de una parte in Ortons, de alia in Vinnoles, de .III. vero parte in *Cabrisags*» (Baraut, *Urgellia* VIII, doc. 1182, lín. 12).

Un altre nom terminat en *-ago* es troba en el nom *Ventenago* en el doc. de 990 que ja he citat:

a. 990: «alodem nostrum un comitato Orgello, in Campo Dodado, que nominant *Ventenago*» (Baraut, *UUUrgellia* III, doc. 222, lín. 5).

ETIM. Per a *Crampixago* es podria partir d'una base llatina amb segon element *SACRUM* o *EXSACRUM*. Tinguem en compte que hi ha allà una ermita, que potser sigui continuació d'algun lloc de culte antic. Un ètimon *CAMPUS SACRUM* no seria inversemblant. Potser fóra també possible *CAMPUM EXSACRUM*, que suposaria l'existència allà d'algun antic cementiri.

Pel que fa a *Cabrisago*, la terminació en *-ago* ens orienta cap al terreny del cèltic, pensant en la freqüent terminació *-ACUM* ben testimoniada. Suposar un **CAPRASIACUM* com derivat d'un nom personal, no seria excessivament agosarat. Tenim documentats *Caprasius* i *Caprasia* en l'antiga onomàstica (cf. Schulze, *Zur Geschichte Lateinischer Eigennamen*, 353 i 561) i la sufixació en *-ACUM* és perfectament normal en noms personals. Pensem també en el *San Crabás* de Monesma (cf. Coromines, *Topica Hesperica* I, 192); i l'art. *Cabrianes*, supra.

Potser es podria fer extensiu a *Crampixago*, suposant que essent nom de l'Alta Ribagorça, que s'hi havia conservat sorda la *-p-* intervocàlica, i amb la metàtesi de *-r-* allí freqüent. Però quedarien encara dos inconvenients: com justificar d'una banda l'epèntesi de la nasal i d'altra banda el tractament de *-SI-* com sorda, essent senzilla la *-s-* (cf. *besar* *BASIARE*/*baixar* *BASIARE*). Ens sembla més acceptable suposar, com suggeria Coromines en una cèdula antiga de l'*Onomasticon*, un *Camp* **Rixago*, amb el substantiu català *camp* i un *Rixago* equivalent de *Reixac*, que hom explica a partir del gàllic *RIXA*. X. T. [Però per què **Rixago* s'hauria aglutinat amb un altre substantiu, sense nexa d'unió? Em sembla probable l'explicació donada de *Cabrisago*, no aplicable a *Crampixago* per la *-m-* i perquè no hi ha noms cèltics en *-ACUM* a Ribagorça; menys arriscat separar-los, restant aquest per a *CAMPUM* i un adjectiu a la manera de *SACRUM*; cf. *Compalafrau* < *Campolafrau*, que és allí prop, a Sopeira. *Cabrisago* pot ser simplement ultracorrecció per *Cabriago* de *CAPRIUS*, com s'ha admès supra, a l'art. *Cabrianes*. J. C.]

**Crastatui* o *Crastotui*, V. *Crestadui*

CREBADA

Serrat del terme de Xodos (Alcalatén) (xxix, 92.13). PRON. MOD.: *la krebá del plá*, oït per JCor., a Xodos.

ETIM. *Crebada* 'cinglera de rocasses', mot recollit per JCoromines a Lluçena (Alcalatén), deriva del llatí *CREPARE* 'cruixir, esclatar, rebentar' (cf. DECat II, 1031b3843 i DECH, s. v. *quebrada*. J. F. C.